

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา โทร (๖๒ ๒๑) ๒๙๓ ๒๘๒๑๔ - ๕
โทรสาร (๖๒ ๒๑) ๒๙๓ ๒๘๒๑๖ E- mail : agri-jkt@thaiagrikt.com

ที่ กษ ๐๒๑๑.๔ / ๗๖ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผ่าน ผู้อำนวยการสำนักงานการเกษตรต่างประเทศ

ตามที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบนโยบายและแนวทางการดำเนินงานด้านการเกษตรต่างประเทศ ครั้งที่ ๑ / ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ผ่านระบบทางไกล (Web Conference) โดยมีข้อสั่งการให้สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศและฝ่ายเกษตรต่างประเทศรายงานสถานการณ์ (Situation Report) ความเคลื่อนไหวของประเทศที่รับผิดชอบ นั้น

ในการนี้ ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา ได้จัดทำรายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖ เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา หากเห็นชอบ โปรดนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อโปรดทราบต่อไป

(นางสาวปวงชรัสมิ์ เหมือนสร้อย)

อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร)

ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนพฤษภาคม 2566
ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

1. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญระหว่างไทยและอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

สินค้าเกษตรกรรม

- การส่งออกสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) ข้าว (2) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (3) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง (4) ถั่วเขียวผิวมัน (5) ถั่วอื่นๆ (6) ยางพารา (7) สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ (8) สินค้ากสิกรรมอื่นๆ (9) ข้าวโพด และ (10) ถั่วผิวแห้ง โดยสินค้าเกษตรกรรมของไทยส่งออกไปยังอินโดนีเซียในเดือนเมษายน 2566 มีมูลค่าลดลงจากเดือน มีนาคม 2566 ร้อยละ 16.57 และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนเมษายน 2565) ลดลงร้อยละ 16.40 สำหรับสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุดเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ได้แก่ (1) ถั่วเขียวผิวมัน (2) ข้าว (3) ถั่วอื่นๆ (4) ถั่วเขียวผิวดำ และ (5) สินค้ากสิกรรมอื่นๆ ตามลำดับ และสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออกลดลงมากที่สุดเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ได้แก่ (1) ถั่วเขียวผิวมัน (2) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง และ (3) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (4) ถั่วอื่นๆ และ (5) ยางพารา ตามลำดับ

ผลิตภัณฑ์เกษตรอุตสาหกรรม

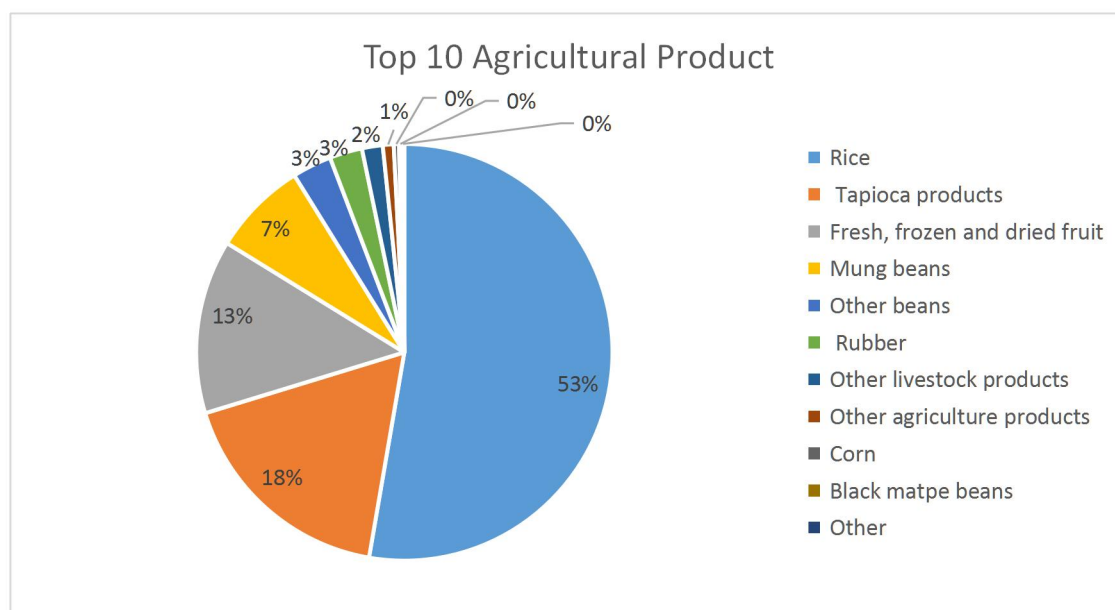
- การส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) น้ำตาลทราย (2) อาหารสัตว์เลี้ยง (3) สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรอื่นๆ (4) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ (5) เครื่องดื่ม (6) ฝักระบองและฝักแปรรูป (7) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ (8) สิ่งปรุงรสอาหาร (9) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และ (10) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป โดยสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยที่ส่งออกไปยังอินโดนีเซียในเดือนเมษายน 2566 มีมูลค่าลดลงจากเดือนมีนาคม 2566 คิดเป็นร้อยละ 56.67 และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนเมษายน 2565) ลดลงร้อยละ 17.64 สำหรับสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุดเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ได้แก่ (1) ฝักระบอง และฝักแปรรูป และ (2) สินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกลดลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ได้แก่ (1) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป (2) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป (3) เครื่องดื่ม (4) น้ำตาลทราย และ (5) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ ตามลำดับ

สรุปมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนเมษายน 2566

- มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมของไทยไปอินโดนีเซียในเดือนเมษายน 2566 มีมูลค่า 5,032.90 ล้านบาท ลดลงจากเดือนมีนาคม 2566 จำนวน 5,570.60 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 52.54 และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกฯ ในเดือนเมษายน 2565 ที่อยู่ที่ 6,100.10 ล้านบาท มีมูลค่าลดลง จำนวน 1,067.20 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.49

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมเดือนเมษายน 2566

ลำดับที่	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	มี.ค. 66	เม.ย. 66	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบกับ เดือนก่อน มี.ค. 66 - เม.ย. 66	เม.ย. 65	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบกับ เดือนเดียวกัน กับปีก่อน เม.ย. 66 / เม.ย. 65
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	ข้าว	265.30	499.50	88.28	29.50	1,593.22
2	ผลิตภัณฑ์มัน สำปะหลัง	306.40	166.50	-45.64	680.00	-75.51
3	ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	249.00	127.90	-48.63	180.90	-29.30
4	ถั่วเขียวผิวมัน	183.70	69.80	-62	1.10	6,245.45
5	ถั่วอื่นๆ	46.80	28.90	-38.25	1.90	1,421.05
6	ยางพารา	32.80	24.00	-26.83	192.00	-87.50
7	สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ	22.40	15.30	-31.70	14.60	4.79
8	สินค้ากสิกรรมอื่นๆ	9.20	8.00	-13.04	4.00	100
9	ข้าวโพด	6.4	3.90	-39.06	10.00	-61.00
10	ถั่วเขียวผิวดำ	-	1.90	-	0.80	137.50
สินค้าเกษตร รวม 10 รายการ		1,133.50	945.60	-16.57	1,115.70	-15.17
สินค้าเกษตรรวมทุกรายการ		1,163.80	947.60	-18.58	1,133.50	21.64

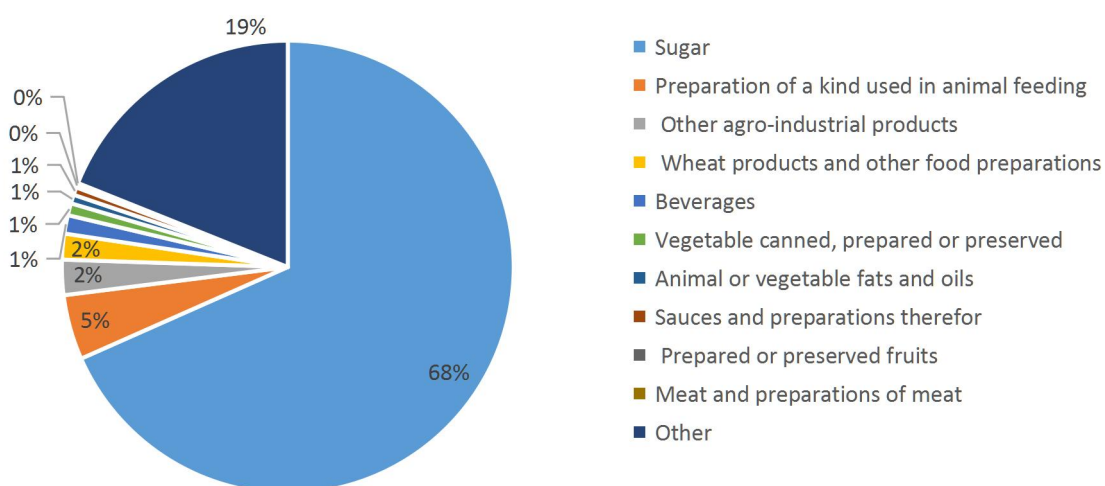
รูปภาพ: สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนเมษายน 2566

แหล่งที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เดือนเมษายน 2566

ลำดับ ที่	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร	มี.ค. 66	เม.ย. 66	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบกับ เดือนก่อน มี.ค.66-เม.ย.66	เม.ย.65	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบกับเดือน เดียวกันกับปีก่อน เม.ย.65 - เม.ย.66
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	น้ำตาลทราย	8,340.60	3,441.20	-58.74	4,040.50	-14.83
2	อาหารสัตว์เลี้ยง	285.60	233.30	-18.31	265.00	-11.96
3	สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรอื่น ๆ	192.30	126.60	-34.17	123.50	2.51
4	ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและ อาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ	188.10	92.80	-50.66	260.80	-64.42
5	เครื่องดื่ม	170.20	66.20	-61.10	99.10	-33.20
6	ผักกระป๋อง และผักแปรรูป	56.20	43.30	-22.9 5	18.10	139.23
7	ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์	73.60	31.60	-57.07	73.50	-57.01
8	สิ่งปรุงรสอาหาร	47.80	27.90	-41.63	32.10	13.08
9	ผลไม้กระป๋องและแปรรูป	42.80	13.70	-67.99	22.30	-38.57
10	อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป	17.90	2.70	-84.92	18.00	-85
อุตสาหกรรมเกษตรรวม 10 รายการ		9,415.10	4,079.30	-56.67	4,952.90	-17.64
อุตสาหกรรมเกษตรรวมรายการ		9,439.70	4,085.30	-56.72	4,966.60	-17.74
สินค้าเกษตรกรรมและสินค้า อุตสาหกรรมเกษตรโดยรวม		10,603.50	5,032.90	-52.54	6,100.10	-17.49

Top 10 Agro-Industrial Products

รูปภาพ: สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนเมษายน 2566

แหล่งที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

จัดทำโดย ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

สถานการณ์ราคายางพาราในอินโดนีเซีย

ราคายางแท่งมาตรฐานของอินโดนีเซีย (Standard Indonesian Rubber - SIR)

รูปภาพ Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

เปรียบเทียบราคายางแท่ง (SIR) กับเดือนเดียวกันปีก่อนหน้า	ราคา (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	อัตราการเติบโต (%)
เดือนพฤษภาคม 2565	169.03	-20.09%
เดือนพฤษภาคม 2566	135.08	
เปรียบเทียบราคายางแท่ง (SIR) กับเดือนก่อนหน้า		
เดือนเมษายน 2566	174.50	-22.59%
เดือนพฤษภาคม 2566	135.08	
เปรียบเทียบราคายางแท่ง (SIR) กับเดือนเดียวกันปีก่อนหน้า (มกราคม - พฤษภาคม)		
เดือนมกราคม - เดือนพฤษภาคม 2565	878.99	-21.79%
เดือนมกราคม - เดือนพฤษภาคม 2566	687.50	

ตาราง Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

มูลค่าการนำเข้าสินค้าผลิตภัณฑ์ยางพาราของอินโดนีเซียมายังไทย ประจำเดือนเมษายน 2566			
ลำดับ	รายการ	มี.ค. 66	เม.ย. 66
1	ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง	42.9	31.0
2	วัสดุทำจากยาง	0.7	0.5
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		43.60	31.50

มูลค่าการส่งออกสินค้ายางพาราของไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนเมษายน 2566			
ลำดับ	รายการ	มี.ค. 66	เม.ย. 66
1	ยางแผ่น - ยางแผ่นรมควัน ชั้นที่ 3	1.1	0.6
2	ยางแท่ง	0.6	-
3	น้ำยางข้น	31.1	23.4
4	ยางพาราอื่น ๆ - ในลักษณะชั้นปูลูม		
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		32.8	24.0

โครงการตลาดยางพาราระดับภูมิภาค (Regional Rubber Market)

อินโดนีเซียได้ริเริ่มจัดตั้งโครงการตลาดยางพาราระดับภูมิภาค (Regional Rubber Market) กับมาเลเซียและไทย ซึ่งการแลกเปลี่ยนยางสามารถสร้างกลไกการซื้อขายที่มีโครงสร้างและโปร่งใสมากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพและเปิดกว้างในกระบวนการซื้อขายยาง นอกจากนี้ โครงการนี้จะทำให้ราคายางมีเสถียรภาพและช่วยลดความผันผวนของราคาโดยจัดให้มีการประมูลและกำหนดราคาอย่างสม่ำเสมอ สามารถสร้างความแน่นอนให้กับชาวสวนยางและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับราคาที่ได้รับ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เล่นในธุรกิจยางพาราที่จะสามารถเข้าถึงตลาดยางทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ง่าย รวมถึงเพิ่มโอกาสในการส่งออกและกระจายตลาดให้กับผู้ผลิตยางและให้ข้อมูลทางการตลาด เช่น ราคายาง ความต้องการของตลาด และแนวโน้มอุตสาหกรรมแก่ผู้ประกอบการ

โรคใบร่วงในยางพารา

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย โดยกรมพืชไร่เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการประสานงานร่วมครั้งที่ 3 (The 3rd Joint Coordination Committee) ณ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีผู้เข้าร่วมการประชุม ประกอบด้วย 1) องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (JICA) 2) มหาวิทยาลัยอินโดนีเซีย (UI) และ 3) ศูนย์วิจัยยางอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Research Center) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารือการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อควบคุมโรคใบร่วงในยางพารา (Rubber Leaf Fall Disease - GDK) หรือ Pestalotiopsis sp. ที่เกิดจากเชื้อรา สร้างความเสียหายให้กับชาวสวนยางอินโดนีเซีย เพราะทำให้ผลผลิตน้ำยางลดลงถึงร้อยละ 30 ด้วยความร่วมมือดังกล่าวอินโดนีเซียหวังในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สารป้องกันกำจัดเชื้อราชนิดใหม่ในรูปแบบของสารฆ่าเชื้อราชีวภาพจากจุลินทรีย์ปฏิปักษ์ (Antagonistic microorganism) เพื่อควบคุมโรคใบร่วงในยางพารา การผสมพันธุ์ยางเพื่อให้ได้พันธุ์ยางที่สามารถต้านทานต่อโรคดังกล่าว รวมถึงการใช้ระบบตรวจสอบพื้นที่สวนยางที่เป็นโรคด้วยการวิเคราะห์จากภาพ (การสำรวจระยะไกล) โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับจากภาพถ่ายดาวเทียมและโดรน

สถานการณ์ราคาสินค้าเกษตรไทยในอินโดนีเซีย

ลำดับที่	ภาพผลไม้	ชื่อไทย	Ranch Market, Lotte Shopping Avenue	All Fresh Ambassador	Lotte Mart, ITC Kuningan
1		มะขามหวาน	Rp 29,900/250 กรัม	Rp 18,600/250 กรัม	Rp 27,350/250 กรัม
2		ลำไย	Rp 59,900 / กิโลกรัม	Rp 49,800 / กิโลกรัม	-
3		มะพร้าวน้ำหอม	Rp 38,700 / ลูก	Rp 37,900 / ลูก	-
4		มะพร้าวน้ำหอม	-	-	-
5		ทุเรียนหมอนทอง แช่แข็ง	Rp 150,000/ กล่อง	-	-
6		ข้าว หอมมะลิ	-	Rp 148,000/5กิโลกรัม	-

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยน 428 รูเปียห์ต่อ 1 บาท

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย

- ไม่มีรายงานการตรวจพบสารตกค้าง สารปนเปื้อน เชื้อจุลินทรีย์ หรือการที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัยอื่น ๆ ในสินค้าเกษตรของไทยที่นำเข้ามาয়งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- อินโดนีเซียวางแผนนำเข้าข้าวเพิ่มกว่า 2 ล้านตัน เพื่อเพิ่มปริมาณข้าวสำรองในประเทศ โดยสำนักงานอาหารแห่งชาติ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (National Food Agency : NFA) คาดว่า อินโดนีเซียจะต้องมีการนำเข้าข้าว เพื่อพยายามรักษาเสถียรภาพของปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาล ปัจจุบันปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาล (CBP) ในโกดังหน่วยงาน BULOG เหลือเพียง 220,000 ตัน แต่รัฐบาลต้องใช้ข้าวประมาณ 640,000 ตัน แจกจ่ายเพื่อช่วยเหลือครอบครัวกว่า 21,350 ล้านครัวเรือน ครัวเรือนละ 10 กิโลกรัม เป็นเวลา 3 เดือน ดังนั้น หน่วยงาน BULOG ตั้งเป้าหมายนำเข้าข้าวเพื่อเพิ่มปริมาณข้าวสำรองกว่า 2 ล้านตัน โดยสนใจนำเข้าข้าวจากอินเดีย ปากีสถาน เมียนมาร์ เวียดนาม และไทย ภายในสิ้นเดือนธันวาคม 2566 โดยจะดำเนินการจัดหาข้าว 500,000 ตัน (ล็อตที่ 2) ให้เร็วที่สุดควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพการรองรับผลผลิตข้าวภายในประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเก็บเกี่ยวครั้งใหญ่ในเดือนมีนาคม - พฤษภาคม 2566 นอกจากนี้ การที่สำนักงานอุตุนิยมวิทยาอินโดนีเซียคาดการณ์ว่าจะเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 ถือเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้รัฐบาลอินโดนีเซียตัดสินใจนำเข้าข้าวด้วย ซึ่งเรื่องดังกล่าวถือเป็นโอกาสของข้าวไทย ที่จะส่งออกมายังอินโดนีเซียต่อเนื่องมาตั้งแต่ปลายปี 2565 รวมถึงมาตรการลดการส่งออกข้าวของประเทศเพื่อนบ้าน เช่นเวียดนาม ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกข้าวไทยมายังอินโดนีเซียในปี 2566 น่าจะปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของอินโดนีเซีย

1. อินโดนีเซีย-มาเลเซีย ตกลงเพิ่มความมือด้านการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งยางพาราและปาล์ม

อินโดนีเซียและมาเลเซียตกลงเพิ่มความร่วมมือด้านนโยบายและการเจรจาเกี่ยวกับการส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์ น้ำมันปาล์มและอนุพันธ์ รวมทั้งเพิ่มความร่วมมือภายในกรอบของสภาประเทศผู้ผลิตน้ำมันปาล์ม (CPOPC) ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวเป็นผลจากการประชุมทวิภาคีระหว่างรัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจแห่งอินโดนีเซีย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าระหว่างประเทศและอุตสาหกรรมแห่งมาเลเซีย ที่ได้หารือกันในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 42 ที่จังหวัดนุซาเต็งการาตะวันออก โดยที่ประชุมได้หารือเกี่ยวกับความร่วมมือโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าโภคภัณฑ์น้ำมันปาล์มและยางพารา

2. ประธานาธิบดี Jokowi สั่งการให้มีการจัดทำสำมะโนการเกษตรทุก 5 ปี

ประธานาธิบดี Jokowi สั่งการให้มีการจัดทำสำมะโนการเกษตรทุก 5 ปีแทน 10 ปี โดยการจัดทำสำมะโนการเกษตรครั้งสุดท้ายถูกจัดทำขึ้นเมื่อ 10 ปีที่แล้ว (ปี 2556) ทำให้เกิดช่องว่างของเวลาที่นานเกินไป เนื่องจากปัจจัยแวดล้อม มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในขณะที่รัฐบาลยังใช้ข้อมูลเดิมประกอบการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ที่ผ่านมายอมรับว่าข้อมูลเกี่ยวกับที่ดินเพื่อการเกษตรและปุ๋ยที่มีอยู่นั้นไม่ครบถ้วนและขาดความถูกต้องแม่นยำ โดยเน้นย้ำว่าการจัดทำสำมะโนการเกษตรเป็นการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต้องมีความถูกต้อง เนื่องจากเกี่ยวข้องกับชีวิตของประชาชนจำนวนมาก ดังนั้น จึงสนับสนุนการดำเนินการจัดทำสำมะโนการเกษตรปี 2566 อย่างเต็มที่ โดยหวังว่าการจัดทำสำมะโนการเกษตรปี 2566 ครั้งนี้จะได้ข้อมูลล่าสุดที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ และขอความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดในภาคเกษตรเพื่อให้อินโดนีเซียจะได้มีข้อมูลทางเกษตรชุดใหม่ที่เสร็จสมบูรณ์ในอีกสองเดือนข้างหน้า และเป็นข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำและมีคุณภาพ

3. นวัตกรรมจากอินโดนีเซียช่วยเพิ่มผลผลิตข้าวร้อยละ 21

ทีม PreciX Innovation Cluster จากอินโดนีเซียคว้ารางวัลเหรียญทองจากงาน International Invention, Innovation & Technology Exhibition (ITEX) ประจำปี 2566 จัดขึ้นที่ประเทศมาเลเซีย โดย ITEX เป็นงานแสดงสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมและเทคโนโลยีระดับนานาชาติของประเทศในแถบเอเชียและบริเวณใกล้เคียง ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย อินเดีย ไต้หวัน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เกาหลี จีน ญี่ปุ่น และอื่นๆ ซึ่งนวัตกรรมที่ทีม PreciX Innovation Cluster นำมาแสดงในงานมีชื่อว่า “Digital Transformation by Application of Multispectral Camera Image Processing on Precision Farming Implementation for Paddy PreciRice” เป็นระบบที่ใช้คาดคะเนธาตุอาหารที่ข้าวต้องการ ซึ่งนวัตกรรมนี้ใช้เทคโนโลยีภาพถ่ายจากโดรนมัลติสเปกตรัมสามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะข้าวได้ประมาณร้อยละ 21 เนื่องจากเกษตรกรใช้ปุ๋ยตามคำแนะนำของระบบและปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของธาตุอาหารในพื้นที่เกษตรกรรมแต่ละแห่งจึงช่วยเพิ่มผลผลิต โดยทีม PreciX Innovation Cluster ได้ทำการทดลองระบบในพื้นที่การเกษตร 3 แห่ง ได้แก่ 1) Subang จังหวัดชวาตะวันตก 2) Sragen และ 3) Purworejo จังหวัดชวากลาง

4. อินโดนีเซียได้ประสบความสำเร็จในการส่งออกไก่มีชีวิตไปยังสิงคโปร์

อินโดนีเซียได้รับการอนุมัติให้ส่งออกไก่มีชีวิตไปยังสิงคโปร์ ซึ่งก่อนหน้านี้มีการส่งออกในรูปแบบของซีโครงไก่เท่านั้น ความสำเร็จดังกล่าวเป็นผลมาจากความพยายามของกระทรวงเกษตรในการส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องผ่านกิจกรรม Threefold Export Movement รวมถึงการส่งออกสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์แปรรูป การจัดส่งไก่มีชีวิตดำเนินการโดยบริษัทสัตว์ปีกแห่งชาติ เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2566 โดยมีไก่จำนวน 23,000 ตัว หรือน้ำหนักเทียบเท่า 41.4 ตัน ซึ่งอินโดนีเซียตั้งเป้าการส่งออกไก่มีชีวิตจำนวน 1,500 ตัน หรือ 900,000 ตัว (น้ำหนักเฉลี่ยของไก่ 1 ตัวเท่ากับ 1.7 กิโลกรัม) ภายในสิ้นปี 2566 โดยกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ยืนยันว่าสินค้าที่ส่งออกไปสิงคโปร์เป็นสินค้าสัตว์ปีกที่มาจากฟาร์มปลอดโรคใช้หวัดนก นอกจากนี้อินโดนีเซียได้ประสานข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับสุขภาพสัตว์ในสิงคโปร์ เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามข้อกำหนด และมีการกำกับติดตามโรคระบาด เช่น AI และ Salmonella

5. เรียกร้องรัฐบาลผ่อนปรนมาตรการนำเข้าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เพื่อรักษาราคาเนื้อไก่ให้มีเสถียรภาพ

จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า เนื้อไก่เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ก่อให้เกิดอัตราเงินเฟ้อของเดือนเมษายน 2566 โดยมีสัดส่วนร้อยละ 0.09 ซึ่งอัตราเงินเฟ้อรายเดือนทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 0.31 นอกจากนี้ ข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลราคาอาหารเชิงกลยุทธ์ชี้ให้เห็นว่าราคาเนื้อไก่ทั่วประเทศในเดือนพฤษภาคมปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ราคาไก่ที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากได้รับผลกระทบจากการปรับตัวสูงขึ้นของต้นทุนจากราคาอาหารสัตว์ (ข้าวโพด) รวมถึงข้อมูลจากสำนักงานนโยบายการค้า กระทรวงการค้า แสดงให้เห็นว่าราคาข้าวโพดในระดับฟาร์มปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนมกราคม – กุมภาพันธ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.57 และปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในเดือนมีนาคม เนื่องจากการเข้าถึงอาหารสัตว์ของผู้ผลิตไก่ในประเทศโดยรวมไม่สอดคล้องกับภาวะเปรียบเทียบการนำเข้าข้าวโพดที่เข้มงวด ขณะนี้มีเพียงรัฐวิสาหกิจเท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้า ด้วยข้อจำกัดฯ ดังกล่าว อุตสาหกรรมอาหารสัตว์และเกษตรกรรายย่อยจึงต้องแข่งขันกันเพื่อให้ได้ข้าวโพดจากตลาดในประเทศ แต่สิ่งนี้สามารถแก้ไขได้โดยการอนุญาตให้มีการนำเข้าข้าวโพดเพื่อเป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์จากภาคเอกชน เพื่อลดแรงกดดันต่อราคาข้าวโพดในประเทศ

6. กระทรวงเกษตรเร่งรัดการดำเนินกิจกรรมถั่วเหลืองในปี 2566

กระทรวงเกษตร โดยหน่วยงานพืชอาหารตระกูลถั่วและพืชหัว กรมพืชสวน จัดประชุมเพื่อเร่งรัดการดำเนินกิจกรรมถั่วเหลืองในปี 2566 ที่จังหวัดชวติวันตัก โดยมีเป้าหมายการผลิตถั่วเหลืองภายในประเทศจะต้องเพิ่มขึ้นร้อยละ 50 เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการได้เพียงพอ (เนื่องจากห้ามนำเข้ามากกว่า 50%) สถาบันที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกับศูนย์และภูมิภาคเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ศูนย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมั่นใจในความพร้อมใช้งานและความพร้อมของเมล็ดพันธุ์ที่มาจากพื้นที่ในท้องถิ่น นอกจากนี้ ผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองต้องวางแผนการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองไว้ล่วงหน้า 1 ปี โดยร่วมมือกับสำนักงานตรวจสอบและรับรองคุณภาพเมล็ดพันธุ์ในท้องถิ่น ซึ่งให้ความช่วยเหลือในการเพิ่มผลผลิตถั่วเหลืองต้องได้รับการคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเจ้าหน้าที่เกษตรอำเภออื่นๆ เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและตรงเวลา

7. การบังคับใช้กฎระเบียบการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับยางและสินค้าอื่นๆ

สหภาพยุโรป (EU) บังคับใช้กฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า (EUD) อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2566 ที่ผ่านมา กฎหมายนี้จัดทำขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงของการตัดไม้ทำลายป่า โดยมีกลุ่มสินค้าจำนวนหนึ่งที่จะได้รับผลกระทบ ได้แก่ ยางพารา น้ำมันปาล์ม เนื้อวัว ไม้ กาแฟ โกโก้ และถั่วเหลือง รวมถึงผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ผลิตจากสินค้าเหล่านี้ เช่น ช็อคโกแลต เฟอร์นิเจอร์ กระดาษ ถ่าน และสินค้าที่มีน้ำมันปาล์มเป็นส่วนประกอบ โดยสินค้าที่จะได้รับการอนุญาตให้จำหน่ายหรือส่งออกจะต้องผ่านการตรวจสอบก่อนจะนำเข้าหรือส่งออกจากสหภาพยุโรป ซึ่งหากพบสินค้าชนิดใดที่มาจากพื้นที่ที่มีการทำลายป่าหรือเป็นเหตุให้ป่าเสื่อมโทรมภายหลังจากวันที่ 31 ธันวาคม 2563 สินค้าชนิดนั้นก็จะถือว่าผิดกฎหมาย โดยมีค่าปรับสูงถึงร้อยละ 4 นอกจากนี้ยังมีระบบการเปรียบเทียบซึ่งจำแนกประเทศต้นทางตามความเสี่ยงสูง ปานกลาง และต่ำ มีระยะเวลาผ่อนผันสำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่ 18 เดือน และผู้ประกอบการรายย่อย 24 เดือน

8. กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงมุ่งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าในตลาดโลก

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงจัดการประชุม The 1st Indonesia Tuna Conference และ The 7th International Coastal Tuna Business Forum ที่บาห์ลี เพื่อหารือเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การเก็บเกี่ยวและการบริหารจัดการปลาทูน่า เพื่อรักษาทรัพยากรปลาทูน่าควบคู่ไปกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงในตลาดโลก ซึ่งกลยุทธ์ฯ ดังกล่าวจัดทำขึ้นตามนโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อใช้ควบคุม 1) นโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง 2) การบริหารจัดการแพล่อปลาทูน่า (FADs) 3) แผนดำเนินการลดปริมาณการจับปลาทูน่าและปลาทูน่าท้องแถบ (Skipjack tuna) และ 4) แผนดำเนินการปิดพื้นที่บางส่วนและระยะเวลาในการจับปลาทูน่าครีบน้ำเงิน ทั้งนี้ อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตปลาทูน่า ปลาทูน่าท้องแถบ และปลาโอดำ รายใหญ่ที่สุดของโลก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15 ซึ่งในปี พ.ศ. 2564 การผลิตปลาทูน่าและปลาทูน่าท้องแถบของอินโดนีเซียมีปริมาณสูงถึง 791,000 ตัน มีมูลค่าประมาณ 1.47 พันล้านเหรียญสหรัฐ

9. เวียดนามมีแผนลดการส่งออกข้าว Bulog จัดหาประเทศอื่นทดแทน

เวียดนามมีแผนลดการส่งออกข้าวเหลือปีละ 4 ล้านตันต่อปีหรือร้อยละ 45 ภายในปี 2573 โดยในปี 2565 เวียดนามส่งออกข้าว จำนวน 7.1 ล้านตันไปหลายประเทศ ซึ่งแผนการลดการส่งออก จะมุ่งเน้นไปที่การส่งออกข้าวคุณภาพสูงแทนเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารในประเทศ ปกป้องสิ่งแวดล้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ถือว่าการลดการส่งออกครั้งนี้จะส่งผลกระทบต่ออินโดนีเซียที่พึ่งพาการนำเข้าข้าวจากเวียดนาม แต่หน่วยงาน Bulog เปิดเผยว่าการนำเข้าข้าวของอินโดนีเซียเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งในการเติมเต็มปริมาณสำรองข้าวของรัฐบาล ซึ่งแหล่งที่มาหลักของข้าวสำรองยังคงเป็นข้าวที่ผลิตในประเทศ

10. ราคาไข่ไก่ในมาลากูเหนือแพงที่สุดในอินโดนีเซีย

ศูนย์ข้อมูลยุทธศาสตร์ราคาอาหารแห่งชาติระบุว่า ราคาไข่ไก่เฉลี่ยต่อกิโลกรัมต่อวันที่ตลาดในหลายจังหวัดของอินโดนีเซีย โดยรวมราคาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับสัปดาห์ก่อนหน้า ซึ่งสภาพผู้นำกลางของสมาคมผู้ค้าในตลาดอินโดนีเซียระบุว่า มีเหตุผล 2 ประการที่ทำให้ราคาไข่ไก่สูง คือ 1) ปัจจัยการผลิตเนื่องเกิดจากผลกระทบด้านต้นทุนราคาอาหารสัตว์ที่ปรับตัวสูงขึ้น และ 2) กระบวนการจัดจำหน่ายที่ไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติ ซึ่งโดยปกติมีการจำหน่ายสู่ท้องตลาดแต่หลายฝ่ายดำเนินการจำหน่ายนอกตลาดจนทำให้อุปสงค์และอุปทานในตลาดหยุดชะงัก และทำให้ราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาระดับต้นทุนการผลิตของเกษตรกรไม่ให้สูงขึ้น สำนักงานอาหารแห่งชาติ จะเน้นให้ความสำคัญกับมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาอาหารสัตว์

11. กระทรวงอุตสาหกรรมสนับสนุนอุตสาหกรรมการโคนม เพื่อส่งเสริมให้มีการผลิตน้ำนม

กระทรวงอุตสาหกรรมสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปนมในประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการผลิตภัณฑ์นมที่เพิ่มขึ้นของตลาดภายในประเทศและทั่วโลก ดังนั้น เพื่อเพิ่มผลผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์นมจำเป็นต้องมีขั้นตอนต่างๆ เพื่อรักษาความพร้อมใช้งานของวัตถุดิบ เนื่องจากวัตถุดิบนมที่จำหน่ายในประเทศมีเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น ซึ่งอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาการผลิตนมสดในประเทศคือจำนวนประชากรโคนมมีเพียงเล็กน้อย (ประมาณ 592,000 ตัว) ผลผลิตโคนมเกษตรกรรายย่อยมีค่อนข้างต่ำ (8-12 ลิตรต่อตัวต่อวัน) และอัตราส่วนต้นทุนอาหารสัตว์ที่สูงเมื่อเทียบกับผลผลิตน้ำนม (0.5-0.6) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการสนับสนุนจากรัฐบาล รวมถึงมีนโยบายที่จำเป็นในการจัดการในภาคต้นน้ำ โดยเฉพาะโครงการความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ร่วมกันระหว่างสหกรณ์โคนมและเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมรายย่อย เพื่อเอาชนะปัญหาต่างๆ ในการพัฒนาการผลิตนมในประเทศ

5. นโยบายและประเด็นที่อินโดนีเซียให้ความสนใจ

ด้านประมง

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกกฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy - PIT) ซึ่งสาระสำคัญในกฎข้อบังคับ มาตรา 1 ว่าด้วยการทำประมงที่มีการควบคุมและทำประมง/จับสัตว์น้ำตามสัดส่วนเขตน่านน้ำในการทำประมงตามโควตาที่ได้รับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสภาพแวดล้อม ตลอดจนการกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างเท่าเทียมกัน โดยกำหนดเขตน่านน้ำในการทำประมงเป็น 6 โซน ได้แก่

- โซนที่ 1 เขตการจัดการประมงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (WPPNRI) 711 น่านน้ำช่องแคบการีมาตา และน่านน้ำนาคูนาเหนือ
- โซนที่ 2 WPPNRI 716 น่านน้ำสุลาเวสี และตอนเหนือของเกาะอัลมาเฮรา และ WPPNRI 717 น่านน้ำอ่าวเซन्द्रาวาซิช และคาบมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรแปซิฟิก
- โซนที่ 3 WPPNRI 715 น่านน้ำอ่าวโตมินิ ทะเลมาลากู ทะเลอัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวปิวรา และ WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ในส่วนตะวันออก WPPNRI 714 น่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันดา
- โซนที่ 4 WPPNRI 572 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดียตอนตะวันตกของเกาะสุมาตรา และช่องแคบซุนดา และ

WPPNRI 573 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดีย ตอนใต้ของเกาะชวาจนถึงตอนใต้ของเกาะซูลาเวซาร่า ทะเลชวา และทะเลติมอร์ตอนตะวันตก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรอินเดีย

- โซนที่ 5 WPPNRI 571 น่านน้ำช่องแคบมาลากา และทะเลอันดามัน และ
- โซนที่ 6 WPPNRI 712 น่านน้ำทะเลชวา และ WPPNRI 713 น่านน้ำช่องแคบมากาซาร์ อ่าวโบเน ทะเลฟลอเรส และทะเลบาห์ลี

กฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy - PIT) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมงโดยรวมตามโควตาของสัตว์น้ำที่จับได้ ซึ่งประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้ลงนามในกฎข้อบังคับดังกล่าวแล้ว และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2566 ที่ผ่านมา นอกจากนี้ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงยังคงจัดทำกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กฎข้อบังคับฉบับดังกล่าวซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายนนี้ และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ในเขตพื้นที่ทำการประมงของอินโดนีเซีย ได้แก่ โซน 1 โซน 2 โซน 3 และโซน 4 ตามลำดับ ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา จะติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการประกาศและมีผลบังคับใช้ของกฎกระทรวงดังกล่าวให้ทราบต่อไป

นโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง (PIT) สอดคล้องกับการจัดการทำประมง IUU ของ FAO

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้จัดประชุมภาคีความตกลง FAO ว่าด้วยมาตรการรัฐเจ้าของท่า ครั้งที่ 4 (Port State Measure Agreement - PSMA) ที่เกาะบาห์ลี โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม 243 คน ประกอบด้วย 1) ประเทศสมาชิก PSMA 2) ประเทศสมาชิกองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และ 3) องค์กรระหว่างประเทศ ตลอดจนพันธมิตรผู้สังเกตการณ์จากประเทศต่างๆ โดยที่ประชุมได้หารือเกี่ยวกับประเด็นสำคัญหลายประการ รวมถึงสถานะของความตกลง FAO ว่าด้วยมาตรการรัฐเจ้าของท่า (PSMA) ปี 2552 และกลยุทธ์ในการเพิ่มประสิทธิภาพของ PSMA ผ่านการแลกเปลี่ยนข้อมูลการทำประมงของแต่ละประเทศที่เข้าร่วมเพื่อลดความเป็นไปได้ในการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU)

โดยที่ PSMA เป็นความตกลงที่กำหนดขึ้นสำหรับเรือประมงต่างชาติที่จะเข้าและ/หรือใช้ท่าเรือประมงหรือท่าเรืออื่นๆ ที่กำหนด ในการจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) ซึ่งนับตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นมาอินโดนีเซียได้กำหนดให้ท่าเรือประมง 4 แห่งเป็นสถานที่สำหรับเรือประมงและเรือประมงต่างชาติเข้าเทียบท่า ได้แก่ 1) ท่าเรือ Nizam Zachman Ocean Fishing Port กรุงจาการ์ตา 2) ท่าเรือ Bitung จังหวัดสุลาเวสีเหนือ 3) ท่าเรือ Bungus จังหวัดสุมาตราตะวันตก และ 4) ท่าเรือ Benoa Public Harbor จังหวัดบาห์ลี ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและการประมงเน้นย้ำว่านโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy - PIT) นั้น สอดคล้องกับความพยายามของ FAO ในการจัดการทำประมง IUU ซึ่งการทำประมงในทะเลอินโดนีเซียภายใต้ นโยบาย PIT ถูกควบคุมโดยระบบโควตาและการแบ่งพื้นที่เพื่อหลีกเลี่ยงการจับสัตว์น้ำในปริมาณที่มากเกินไป

ความร่วมมือในการติดตามตรวจสอบสินค้าประมงของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง และกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (APEC)

กระทรวงกิจการทางทะเลและการประมง ได้มีความร่วมมือกับกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) เพื่อเสริมสร้างระบบการตรวจสอบความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมงผ่านแพลตฟอร์ม เพื่อเป็นการควบคุมโรคที่เกิดจากอาหารหรือโรคที่เกิดจากการปนเปื้อนของแบคทีเรียในอาหาร เนื่องจากหลายประเทศมีการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหาร โดยเฉพาะอาหารที่มาจากสัตว์/ปศุสัตว์และพืช โดยได้เริ่มใช้แพลตฟอร์มในการรับประกันความปลอดภัยของอาหารสำหรับผลิตภัณฑ์ของตน อินโดนีเซียจะเป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยนำแพลตฟอร์มการหาลำดับเบสของสารพันธุกรรมทั้งหมด (Whole genome sequencing - WGS) มาใช้ในภาคการประมง

ด้านการเกษตร

ข้าว

กระทรวงการคำมีแผนนำเข้าข้าวเพื่อใช้เป็นมาตรการรองรับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญในช่วงเดือน มิถุนายน – สิงหาคมนี้ ซึ่งสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงจะส่งผลต่อปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิทำให้ปริมาณการผลิตข้าวในประเทศลดลง และพื้นที่นาข้าวประมาณร้อยละ 41 เกิดความแห้งแล้งอย่างรุนแรง นอกจากนี้ มีการพิจารณาจากผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์เอลนีโญในประเทศต่างๆ เช่น มาเลเซีย อินเดี และจีน เกี่ยวกับความกังวลด้านอุปสงค์ที่มากกว่าปกติ ดังนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบดังกล่าวรัฐบาลอินโดนีเซียได้ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียมแผนรับมือภัยแล้ง ทั้งนี้ หน่วยงานกำกับดูแลและควบคุมปริมาณและราคาข้าว (Bulog) ได้ยืนยันถึงปริมาณสต็อกข้าวสำรองและผลผลิตจากการเก็บเกี่ยวข้าวของเกษตรกรภายในประเทศว่าเพียงพอ แต่อาจมีการนำเข้าบางส่วนตามความจำเป็นและอยู่ภายใต้นโยบายความต้องการนำเข้าจากต่างประเทศของรัฐบาล จำนวน 2 ล้านตันในปี 2566 เพื่อรองรับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ และเป็นการรักษาเสถียรภาพของราคาข้าวในประเทศ ซึ่งผู้บริโภคจะไม่ได้รับผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงราคาของสินค้าอุปโภคบริโภคดังกล่าว

น้ำตาล

กระทรวงเกษตร โดยกรมพืชไร่ อยู่ระหว่างดำเนินการเพิ่มการผลิต ผลผลิต และคุณภาพของอ้อย/น้ำตาลในอินโดนีเซียอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลในปี 2571 โดยประมาณการผลิตน้ำตาลในปี 2566 อยู่ที่ 2.74 ล้านตัน ซึ่งหากพิจารณาจากประสิทธิภาพการผลิตน้ำตาลโดยเฉลี่ยของประเทศในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา การบรรลุเป้าหมายของการผลิตคือร้อยละ 95 ของตัวเลขที่ประมาณการ ดังนั้นการผลิตน้ำตาลของประเทศในปี 2566 จะอยู่ที่ประมาณ 2.6 ล้านตัน และมีกลยุทธ์ในการดำเนินการเพิ่มผลผลิตอ้อยโดย 1) การกำหนดความเหมาะสมของพื้นที่ใหม่ในการปลูกอ้อย 2) การพัฒนาใช้ประโยชน์พื้นที่รกร้าง 3) การฟื้นฟูโรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาล 4) การลงทุนโรงงานผลิตน้ำตาลแห่งใหม่ 5) การปรับปรุงรูปแบบการเป็นหุ้นส่วนระหว่างโรงงานน้ำตาลกับชาวไร่อ้อย และ 6) การพัฒนาสารให้ความหวานแทนน้ำตาลที่สกัดจากหญ้าหวานและน้ำตาลโตนด

หม่อนไหม

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุลาเวสีได้ ได้จัดทำโครงการส่งเสริมการปลูกหม่อน 1 ล้านต้น เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมไหม หมู่บ้านอูจิง ตำบลตานาซีโตโล อำเภอลาเว จังหวัดสุลาเวสีได้ รวมถึงสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและเครื่องมืออุปกรณ์ ได้แก่ โรงเรือนหนอนหม่อน แหล่งเจ้าน้ำบาดาล และอุปกรณ์เครื่องมืออื่นๆ รวมมูลค่าทั้งสิ้น 3.4 พันล้านรูเปียห์ โดยก่อนหน้านี้นี้ในปี 2563 ได้มีการปลูกหม่อนแล้วจำนวน 1 ล้านต้น และในปี 2565 อีกจำนวน 5 แสนต้น รวมจำนวนต้นหม่อนที่ปลูกแล้วทั้งสิ้น 2.5 ล้านต้น ซึ่งรัฐบาลส่วนภูมิภาคจังหวัดสุลาเวสีตั้งเป้าการปลูกหม่อนไว้ที่ 4 ล้านต้น เพื่อให้อาชีพเกษตรกรสามารถนำไปใช้ต่อยอดในอนาคต และเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอที่จะนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมผ้าไหมในจังหวัดสุลาเวสี รวมถึงเป็นการฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องผลิตภัณฑ์ผ้าไหมให้กลับมาเป็นที่รู้จักในวงกว้างอีกครั้ง

ด้านการชลประทาน

กรมโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและสิ่งอำนวยความสะดวก กระทรวงเกษตร ดำเนินมาตรการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเดือนสิงหาคม 2566 ซึ่งในพื้นที่ชลประทานจะมีการตรวจสอบอย่างเข้มงวดในการจ่ายน้ำและผันน้ำจากอ่างเก็บน้ำและฝายเพื่อเพิ่มความพร้อมใช้น้ำชลประทาน โดยมีความเป็นไปได้ที่จะใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ ได้แก่ 1) การสูบน้ำจากแหล่งน้ำผิวดิน 2) การชลประทานน้ำบาดาล 3) การใช้อ่างเก็บน้ำ 4) การฟื้นฟูคลอง และ 4) โครงการอนุรักษ์น้ำอื่นๆ ซึ่งกระทรวงเกษตรกำลังเร่งรัดการก่อสร้างและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการน้ำที่สำคัญต่างๆ โดยตั้งแต่ปี 2563 - 2565 เป็นต้นมา โดยได้จัดตั้งเครื่องสูบน้ำชลประทาน 2,177 เครื่อง ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 20 เฮกตาร์ต่อหน่วย หรือพื้นที่ที่สามารถใช้น้ำได้ในช่วงฤดูแล้ง 43,540 เฮกตาร์ นอกจากนี้ในปี 2566 มีการดำเนินงาน 1) วางระบบท่อส่งน้ำ 18 หน่วย 2) การขุดสระน้ำเพื่อการเกษตร 500 หน่วย (พลาสติก) 3) หน่วยฟื้นฟูอ่างเก็บน้ำ 220 หน่วย 4) เครื่องสูบน้ำงานชลประทาน 59 หน่วย และ 5) หน่วยฟื้นฟูโครงข่ายระบบชลประทานในแปลงนาเพื่อรองรับฤดูแล้ง 1,107 หน่วย

6. เรื่องอื่นๆ (การดำเนินงานของฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา)

❖ การประชุม

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาเข้าร่วมประชุมติดตามการดำเนินงานของสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ โดยมีนายเศรษฐเกียรติ กระจ่างวงษ์ รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน ซึ่งทุกสำนักงานได้รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรของประเทศที่รับผิดชอบ ผลการดำเนินงานที่สำคัญภายในครึ่งปีแรก ของปีงบประมาณ 2566 และแผนการดำเนินงานของครึ่งปีหลัง ซึ่งรองปลัดฯ ได้มอบนโยบายการดำเนินการเชิงรุก เร่งเปิดตลาดเพื่อขยายตลาดและเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรอีกทางหนึ่งด้วย

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาเข้าร่วมประชุมการพัฒนาระบบขับเคลื่อนนโยบายทางการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อประโยชน์จากการค้าที่เพิ่มขึ้น โดยมีผู้แทนที่ปฏิบัติงานด้านต่างประเทศของหน่วยงานในสังกัด กษ. เข้าร่วมประชุม โดยที่ประชุมได้มีการหารือแนวทางการพัฒนาการค้าสินค้าเกษตร การส่งออกสินค้าเกษตรไปยังต่างประเทศ ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรต่างประเทศ โดยมีผู้แทนกรมที่เกี่ยวข้องในสังกัด กษ. รวมถึง สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าว

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาเข้าร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการดังกล่าวในฐานะผู้สังเกตการณ์ โดยผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ในฐานะผู้แทนไทยได้นำเสนอ Country Profile การดำเนินงานของประเทศไทย และร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับการดำเนินงาน The ASEAN Guidelines on Sustainable Agriculture

❖ การแก้ไขปัญหา

-

❖ การประสานงาน ติดตามความก้าวหน้าการเปิดตลาด และความร่วมมือต่างๆ

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสานกรมส่งเสริมสหกรณ์ขอความอนุเคราะห์จัดการศึกษาดูงานสหกรณ์การเกษตรให้แก่คณะนักศึกษามหาวิทยาลัย Institut Pertanian Bogor (IPB) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยด้านธุรกิจและการบริหารจัดการของอินโดนีเซีย ซึ่งได้ขอความอนุเคราะห์ให้ ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสานเครือข่ายโรดโชว์และบริษัทอายุโนะโมโตะของไทย หรือบริษัท/หน่วยงานที่เห็นควร เพื่อขอแนะนำคณะนักศึกษาศึกษาปริญญาโทและเจ้าหน้าที่ เข้าเยี่ยมชมเพื่อศึกษาดูงานและรับฟังการบรรยายการดำเนินธุรกิจของบริษัทหรือหน่วยงานดังกล่าว ระหว่างวันที่ 12 - 13 มิถุนายน 2566 ซึ่งกรมส่งเสริมสหกรณ์ให้ความอนุเคราะห์ในการประสานสหกรณ์ จัดกำหนดการพร้อมทั้งวิทยากรบรรยายให้กับคณะดังกล่าวศึกษาดูงาน ณ สหกรณ์โคนมหนองโพราชบุรี จำกัด (ในพระราชูปถัมภ์) จังหวัดราชบุรี และสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด จังหวัดเพชรบุรี ในวันที่ 12 มิถุนายน 2566 เพื่อฟังการดำเนินงานด้านการค้าระหว่างประเทศ

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้ประสานกระทรวงกิจการทางทะเล เพื่อขอหารือความร่วมมือด้านมาตรการรัฐเจ้าของท่า และการส่งออกสินค้าประมงมายังอินโดนีเซีย ในช่วงระหว่างการประชุม Fourth Meeting on the Parties to the 2009 FAO Agreement on Port State Measures ระหว่างวันที่ 8 - 12 พฤษภาคม 2566 ณ บาห์ลี โดยฝ่ายอินโดนีเซียได้นัดหมายการหารือทวิภาคีร่วมกับกรมประมง ในวันที่ 12 พฤษภาคม 2566

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสานกรมปศุสัตว์ และบริการสุขภาพสัตว์กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ติดตามความคืบหน้าการขอเปิดตลาดนำเข้าสัตว์ปีกมีชีวิตที่ไม่ใช่เพื่อการบริโภคจากไทยไปยังอินโดนีเซีย (Captive birds)

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสานงานกรมปศุสัตว์ และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เพื่อติดตามความคืบหน้าในการพิจารณาอนุญาตให้นำเข้าผลิตภัณฑ์นมจากไทยมายังอินโดนีเซียของบริษัท Foodtech Products (Thailand) Co.,LTD (EST.251) และ Unilever Thai Holding Co., LTD (EST.218)

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสานเจ้าหน้าที่ บริษัท บานาเจล จำกัด (Banagel Co., Ltd.) เพื่อติดตามขอรับเอกสารที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมในการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการใหม่ที่ต้องการส่งออกผลิตภัณฑ์จากไทยมายังอินโดนีเซียให้กับหน่วยงานกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์เพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เพื่อขอส่งหนังสือของกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แจ้งความประสงค์ขอหารือทวิภาคีร่วมกับเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เพื่อหารือทวิภาคีในช่วงเวลาการประชุม The 90th Annual General Session of the World Assembly of Delegates of the World Organization for Animal Health ณ กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระชับความสัมพันธ์ และหารือเกี่ยวกับการพิจารณาเอกสารขอเปิดตลาดสัตว์ปีกมีชีวิตที่ไม่ใช่เพื่อการบริโภค (ไก่ชน) จากไทยไปยังอินโดนีเซีย รวมทั้งหารือความร่วมมือด้านปศุสัตว์อื่นๆ โดยฝ่ายอินโดนีเซียได้นัดหมายการหารือดังกล่าวในวันที่ 22 พฤษภาคม 2566 ซึ่งฝ่ายอินโดนีเซียแจ้งว่าได้รับเอกสารของไทยเรียบร้อยแล้ว แต่เนื่องจากมีประเทศต่างๆ ส่งเอกสารขอเปิดตลาดสินค้าต่างๆ มาเป็นจำนวนมาก คาดว่าจะสามารถพิจารณาเอกสารของประเทศไทยได้ภายในปี 2566

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานหน่วยงานกักกันพืชอินโดนีเซีย กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรฐานสารพิษตกค้าง (maximum residue limit) ในสินค้าลำไยของไทยที่นำเข้ามายังอินโดนีเซีย

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานกรมพืชสวน กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย และสมาคมมันสำปะหลังอินโดนีเซีย เพื่อขอรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่เพาะปลูก พื้นที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตรวมของสินค้าโภคภัณฑ์มันสำปะหลังอินโดนีเซีย เพื่อจัดทำเป็นข้อมูลให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ กษ. ทราบและใช้ประโยชน์ต่อไป

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานหน่วยงานกักกันพืชอินโดนีเซีย กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เพื่อขอรับทราบข้อกำหนดในการนำเข้าเห็ดเข็มทอง (Enoki) ให้กับผู้ประกอบการไทยที่ต้องการส่งออกเห็ดเข็มทองจากไทยมายังอินโดนีเซีย รวมทั้งแจ้ง มกอช. ทราบรายละเอียดในเรื่องดังกล่าวด้วย

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา อำนวยความสะดวกผู้อำนวยความสะดวกกองแผนงานและวิชาการพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร ที่เดินทางมาเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ Workshop on the Development of Action Plan for the Implementation of the ASEAN Guidelines on Sustainable Agriculture ระหว่างวันที่ 30 - 31 พฤษภาคม 2566 ณ สำนักเลขาธิการอาเซียน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย รวมถึงได้เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ ในการร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าวด้วย

❖ การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

-

❖ การดำเนินงานอื่น

- จัดทำรายงานแบบผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงาน (M1) และรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2566 (M2) ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

- จัดทำรายงานสถานการณ์สินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนเมษายน 2566

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานภาวะความเคลื่อนไหวทางการเกษตรปศุสัตว์ ประมง ชลประทาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ประจำเดือนเมษายน 2566 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่างๆ ด้านการเกษตรของอินโดนีเซีย